

Legeerklæring – vedlegg til søknad om parkeringstillatelse for forflytningshemmede

Med henvisning til retningslinjene til forskrift om parkeringstillatelser for forflytningshemmede, fastsatt 18. mars 2016 nr. 264, sist endret 1. juli 2024.

TYSVÆR KOMMUNE

Pasientens vansker med å komme seg til og fra parkeringsplass er det medisinske grunnlaget for tillatelsen. Legeerklæringen alene avgjør ikke – pasienten må også begrunne behovet for parkeringslettelse i egensøknaden.

Opplysninger om pasienten

Etternavn:

Fornavn:

Fødselsnr.:

Adresse (vei/gate):

Postnummer og -sted:

Dersom pasienten er bilfører, må legen vurdere om vedkommende fortsatt oppfyller helsekravene for førerkort, jf. førerkortforskriften. Er dette vurdert?

☐ Ja ☐ Nei

Bakgrunn for søknad – utfyllende beskrivelse av forflytningshemmingen

Bruker pasienten hjelpemidler?

☐ Rullestol	☐ Daglig	☐ Ukentlig	☐ Av og til
☐ Krykker	☐ Daglig	☐ Ukentlig	☐ Av og til
☐ Stokk	☐ Daglig	☐ Ukentlig	☐ Av og til
☐ Rullator	☐ Daglig	☐ Ukentlig	☐ Av og til
☐ Staver	☐ Daglig	☐ Ukentlig	☐ Av og til

Beskrivelse av evt. annet hjelpemiddel:

Pasientens gangdistanse **uten** hjelpemiddel på en vanlig dag;
_____ meter

Pasientens gangdistanse **med** hjelpemiddel på en vanlig dag;
_____ meter

Hvis pasienter ikke kjører bil selv - trenger vedkommende:

Ledsager/ støtte? ☐ Ja ☐ Nei

Konstant tilsyn? ☐ Ja ☐ Nei

Hvis pasienten har behov for tilsyn, beskriv hvorfor:

Hva er det som gjør at pasienten ikke kan benytte ordinære parkeringsplasser?

Prognose mht. pasientens forflytningshemming:

Oppgi gjerne andre forhold som kan være relevante for søknaden, som store forskjeller i gangdistanse mellom årstider, variasjon mellom gode og dårlige dager, eller hyppige behandlinger og faste avtaler.

Legens underskrift	
Sted, dato:	Legens stempel (navn, adresse og telefonnummer):
Legens underskrift:	
Skjema sendes til: Tysvær kommune, Postboks 94, 5575 AKSDAL	

Veiledning - legeerklæring ved søknad om parkeringstillatelse for forflytningshemmede

Innledning

Denne veiledningen er utarbeidet som støtte for lege der det skal utformes legeerklæring til søknad om parkeringstillatelse for forflytningshemmede.

Vilkår for tildeling av parkeringstillatelse

For at søker skal få innvilget få innvilget parkeringstillatelse for forflytningshemmede, må to grunnvilkår være oppfylt:

1. Søkeren må være forflytningshemmet (ikke kunne gå eller ha problemer med å bevege seg over noen lengde)

2. Søkeren må ha et særskilt behov for parkeringslette

Vilkår nr. 1 vurderes av lege, mens vilkår nr. 2 vurderes av kommunen. Disse vilkårene er kumulative, noe som innebærer at begge må være oppfylt for at parkeringstillatelse kan innvilges.

Legens vurdering skal ikke overprøves av kommunen. Kommunen kan imidlertid innhente en supplerende medisinsk vurdering dersom det anses nødvendig. Videre kan kommunen ta hensyn til eventuelle endringer i søkerens situasjon mellom søknadstidspunktet og tidspunktet for behandling.

Kommunen vurderer om søkeren vil kunne ha nytte av parkeringslettelse på de konkrete stedene som er oppgitt i søknaden, sett i sammenheng med søkerens dokumenterte forflytningsevne. Det foretas derfor alltid en samlet vurdering av begge vilkårene.

Dersom søknaden gjelder parkeringstillatelse som fører, skal legen kun beskrive pasientens forflytningsevne og gi relevant medisinsk informasjon. Dersom søknaden gjelder som passasjer, må i tillegg et tredje vilkår være oppfylt:

3. Søkeren må ha behov for regelmessig hjelp av fører utenfor motorvognen

Dette tredje vilkåret skal også vurderes av legen når pasienten søker som passasjer. Kommunen overprøver heller ikke denne vurderingen, men kan også her innhente en supplerende medisinsk vurdering dersom det vurderes som nødvendig.

Legeerklæringens innhold og funksjon

Legen skal beskrive pasientens forflytningsutfordringer. Diagnosen skal fremgå av legeerklæringen, men diagnosen alene er ikke tilstrekkelig for å beskrive forflytningsvansker – med mindre disse er åpenbare, for eksempel ved permanent bruk av rullestol.

Dersom diagnosen ikke er relatert til bevegelsesapparatet, må det tydelig forklares hvordan og i hvilken grad diagnosen påvirker pasientens forflytningsevne. Beskrivelsen må være forståelig for ikke-medisinsk personell.

Legen skal gjøre en selvstendig vurdering og observasjon av pasientens forflytningsevne. Selv om dialog med pasienten er viktig, skal legeerklæringen ikke kun gjenspeile pasientens egen oppfatning. Det er legens faglige vurdering som skal legges til grunn.

Ved varierende forflytningsevne – for eksempel ved gode og dårlige dager – bør legen anslå hvor stor andel av dagene som er henholdsvis gode og dårlige. Det bør også angis hvor langt pasienten kan gå på slike dager (f.eks.: *"Pasienten kan gå opptil 300 meter på gode dager og maksimalt 50 meter på dårlige dager. Dårlige dager forekommer minst tre ganger i uken"*).

Det skal krysses av for om pasienten benytter hjelpemidler, hvor ofte de brukes, og hvordan disse påvirker forflytningsevnen. Dersom pasienten ikke bruker hjelpemidler, må det vurderes om slike kunne vært til nytte, og hvordan forflytningsevnen eventuelt ville vært med bruk. Alternativt må det forklares hvorfor hjelpemidler ikke er hensiktsmessige.

Legerklæringen danner grunnlaget for vurdering av vilkår nr. 1 (og vilkår nr. 3 ved søknad som passasjer). Selv om dette vilkåret er oppfylt, gir det ikke automatisk rett til parkeringstillatelse. Det er kommunen som vurderer søkerens behov for parkeringslettelse (vilkår nr. 2), basert på informasjon i søknadsskjemaet. Legen bør informere pasienten om dette.

Særlig om pasient som søker parkeringstillatelse som fører

Ved søknad om parkeringstillatelse som fører, må legen vurdere om pasienten fortsatt oppfyller helsekravene for førerkort. Søkeren må legge ved kopi av gyldig førerkort i søknaden til kommunen.

Særlig om pasient som søker parkeringstillatelse som passasjer

Ved søknad som passasjer skal legen vurdere om pasienten kan vente alene på bestemmelsesstedet mens føreren parkerer kjøretøyet. Det skal vurderes om pasienten har behov for regelmessig hjelp av fører utenfor motorvognen, som innebærer tilnærmet konstant tilsyn.

Eksempler på slikt tilsynsbehov kan være ved kognitiv svikt, psykisk utviklingshemming, demens, afasi eller annen sansesvikt, tilstander med risiko for plutselig illebefinnende. Barn inntil en viss alder anses også å trenge slikt tilsyn.

Behov for hjelp til å gå ut av bilen og følges til bestemmelsesstedet er ikke tilstrekkelig for å oppfylle dette vilkåret. I slike tilfeller kan av- og påstigningsmetoden benyttes, jf. trafikkreglene § 1 bokstav k, som tillater kort stans for av- og påstigning uten at det regnes som parkering. Det er under samme regel tillatt for en fører å følge noen som trenger hjelp inn til bestemmelsesstedet, eksempelvis inn på et venterom. Legen må derfor vurdere pasientens generelle behov for regelmessig hjelp og om vedkommende kan vente alene mens bilen parkeres.

Kontakt med kommunen

Søkeren skal krysse av for om kommunen kan kontakte legen for ytterligere informasjon. Dersom samtykke er gitt, kan kommunen ta kontakt for å få utdypende opplysninger om forflytningsutfordringer, behov for hjelp, eller for å få forklart medisinske begreper. Kommunen kan også kontakte legen ved behov for supplerende medisinsk vurdering.